

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Adam Kotyza

Spotřebitelské smlouvy v mezinárodním právu soukromém

Datum odevzdání práce: březen 2020

I. Aktuálnost tématu a náročnost tématu

Téma předkládané diplomové práce lze hodnotit jako stále aktuální. Problematika spotřebitelské ochrany je v rámci unijního práva nadále velmi živé téma, zlepšování postavení spotřebitelů a ochrana jejich hospodářských zájmů patří i v současnosti mezi nejdůležitější cíle politiky Evropské unie. Rovněž v mezinárodním právu soukromém je cílem právní úpravy spotřebitelských smluv zajistit spotřebitelům zvýšenou ochranu a její analýzu považují za velmi zajímavou a přínosnou. Téma s ohledem na jeho zúžení ze strany autora a s ohledem na bohatou relevantní judikaturu SDEU považují za poměrně náročné.

II. Kritéria hodnocení práce

Autor v úvodu své práce uvádí, že se vzhledem k omezenému rozsahu diplomové práce rozhodl téma *Spotřebitelské smlouvy v mezinárodním právu soukromém* zúžit a zabývat se „pouze“ jurisdikční ochranou spotřebitele, kterou v celkovém systému spotřebitelské ochrany v mezinárodním právu soukromém považuje za nejdůležitější. Toto zúžení považují za velmi šťastné, protože diplomantovi umožňuje hlubší analýzu dílčí problematiky. Cílem diplomové práce je dle autora nalézt odpověď na otázku jaká je charakteristika smluv v mezinárodním právu soukromém, u nichž spotřebiteli přísluší spotřebitelská jurisdikční ochrana, a jak se tato ochrana projeví při zahájení soudního řízení (str. 2). Diplomant se věnuje zejména analýze relevantních ustanovení nařízení Brusel I bis, v závěru poslední kapitoly stručně zmiňuje i nařízení o evropském platebním rozkazu a nařízení o drobných nárocích.

Diplomová práce, která má celkem 61 stran textu, je rozdělena do šesti kapitol a závěru. Jednotlivé kapitoly jsou dále vhodně členěny do podkapitol. Kapitola 1 vymezuje pojem spotřebitelské smlouvy ve smyslu nařízení Brusel I bis, následuje kapitola věnovaná historickému vývoji relevantních předpisů, které tvoří tzv. bruselsko-luganský režim. Poté následuje vymezení pojmů spotřebitel a smluvní partner (kap. 3). V kapitole 4 se autor věnuje kategorizaci spotřebitelských smluv v nařízení Brusel I bis, následuje kapitola 5 s názvem „Uzavření spotřebitelské smlouvy“ a kapitola 6 s obecným názvem „Zahájení řízení o nárocích ze spotřebitelských smluv a související otázky“. Členění práce je vcelku systematické a logické. Dvě drobné připomínky: 1) Za vhodnější bych považovala nastínit v první kapitole historický vývoj relevantních předpisů a až poté se zabývat vymezením pojmu spotřebitel v nařízení Brusel I bis. 2) Výhradu mám rovněž k délce a členitosti kapitoly 6 ve srovnání s kapitolami předcházejícími.

Autor vychází zejména z metody deskriptivní a analytické.

Práce je zpracována na velmi dobré stylistické úrovni. Je psána čtivým odborným jazykem, srozumitelně a prakticky bez jazykových chyb a překlepů.

Autor ve svém vědeckém výzkumu čerpal z celé řady zdrojů, pracoval jak s českou, tak se zahraniční odbornou literaturou. Poznámkový aparát považují za zcela odpovídající typu kvalifikační práce. Velmi oceňují práci autora s četnou judikaturou SDEU.

Z předložené práce je zjevné, že se diplomant zvolenou problematikou zabýval do hloubky, v práci prokazuje výbornou orientaci v dané problematice. Diplomant v rámci analýzy rovněž opakovaně vyjadřuje svůj názor, což hodnotím velmi kladně.

III. Případná další vyjádření k práci

Na str. 2 autor uvádí, že Luganská úmluva II je téměř totožného znění jako Brusel I bis. Opravdu je tomu tak?

Na str. 5 se autor kriticky vyjadřuje k rozšíření spotřebitelské jurisdikční ochrany i na případy, kdy spotřebitel i smluvní partner mají bydliště ve stejném členském státě a pouze předmět spotřebitelské smlouvy je poskytnut v zahraničí. V tomto případě se s kritickým názorem autora neztotožňuji, domnívám se, že by nebylo na místě umožnit založení příslušnosti dle obecných pravidel Bruselu I bis.

Na str. 10 autor uvádí ve vztahu k aplikaci Luganské úmluvy II, že norské, švédské a islandské soudy aplikují Brusel I bis, pokud má žalovaná strana bydliště na území členského státu EU. O které ustanovení Luganské úmluvy II autor své tvrzení opírá?

Na str. 21 autor uvádí, že spotřebitel je chráněn pouze, pokud vystupuje na straně poptávky, nikoliv nabídky. Z čeho autor toto dovozuje?

Na str. 45 autor uvádí, že žaloby podané ve třetím státě se řídí v souladu se zásadou *lex fori* procesními předpisy daného státu. Jedná se o nepřesnou formulaci, z kontextu vyplývá spíše, že soudy třetích států určují pravidla pro založení mezinárodní příslušnosti dle předpisů platných na svém území, než že se jedná o princip *forum regit processum*.

IV. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K předložené diplomové práci nemám žádné další zásadní připomínky kromě výše uvedených drobných výhrad. Práce je velmi zdařilá.

Při obhajobě by se mohl diplomant zamyslet nad otázkou, zda by spotřebitel mohl využít pravidel v čl. 18 nařízení Brusel I bis v případě, že by v době podání žaloby již smluvní partner na stát bydliště spotřebitele svou činnost nezaměřoval. Dále by mohl blíže vysvětlit svůj závěr na str. 49, kdy uvádí, že pokud se chce smluvní partner vyhnout povinnosti podat žalobu na spotřebitele v členském státě jeho nového bydliště, má možnost využít prorogace dle čl. 19 odst. 3 nařízení Brusel I bis.

Zajímavé by bylo rovněž zmínit i úpravu v nařízení, kterým se zavádí Evropský exekuční titul (č. 805/2004) ve vztahu k vymezení spotřebitelské smlouvy dle čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení Brusel I bis.

V. Doporučení práce k obhajobě

Autor v práci prokázal schopnost samostatné práce a výborné znalosti zvolené problematiky. Práci pokládám za velmi zdařilou a zcela způsobilou pro úspěšnou obhajobu.

VI. Navržený klasifikační stupeň

Práce splňuje cíle, které si diplomant předsevzal, předběžně navrhuji klasifikační stupeň výborný.

V Praze dne 6. dubna 2020

doc. JUDr. Mgr. Magdalena Pfeiffer, Ph.D.